ఇంతకీ నేను కోరుకున్నాయ బాధ

మావారికి ఈవూరు 'ట్రాన్సఫర్' అయి నెలరోజులే అయింది. నాకు ఎవరూ ఇంకా స్నేహితం కాలేదు. నలుగురి ఇళ్ళకూ వెళ్లి నలుగుర్నీ పరిచయం చేసుకుందామన్న తాపత్రయం కూడా నాకంతగా లేదు అందరిలాగా ఎక్కువగా మాట్లాడ్డం గప్పాలుకొట్టి వాళ్ళ పుట్టుపూర్వోత్తరాలన్నీ ఎక్కతీయడం నాకు మొదటనుండీ అలవాటూ లేదు. ఇష్టమూ లేదు ఏదో ఇంటికివచ్చినవారికి మర్యాద చేసిపంపుతానే కాని, వారితో పకపకలూ, చెకచెకలూ, హాస్యాలూ నాకు చిరాకు. ఏదో 'లోకో భిన్నరుచిః' అంటారు ఎవరి వెర్రి వారి కానందము! అలాగ లేకపోతే ఈ ప్రపంచయాత్ర నడవటం కష్టంగదా!

మా పెళ్ళయి ఏడెనిమిదేళ్లయినా దేముని దయవలన 'ప్రోగ్రెస్' మాత్రం అధికంగా లేదు మాకు చిట్టిఒక్కతే సంతానం దానికి మూడేళ్లు నిండాయి దాని ఆటపాటలతో నాకు ఎంతపొద్దూ చాలదు ఆ ఈడు పిల్లలు ఆ విధంగా ఆటలాడ్డం నేనెక్కడా చూడలేదు.

“నేను సర్క్యూటుకు వెళ్లితే నీ కెట్లా పొద్దు పోతుంది? నలుగురి ఇళ్ళకువెళ్లి ఎవర్నీ స్నేహితం చేసుకోవుగా?” అని వారు ఎప్పుడూ అంటారు

“వాళ్ళభాష నాకు రాదు నాభాష వారికి రాదు. ఎక్కడకు వెళ్లడం?” అని నేను జబాబుచెప్పుతూంటాను ఇంతకీ మూలం పొద్దుపోదన్న చింత నాకు లేదుగా మరి! ప్రొద్దున్నే లేవడం కాల్యాదులు తీర్చుకోవడం స్నానం చేసి మావారు లేచేసరికి వారికిష్టమైన ఏదో ఇంత కాఫీ టిఫన్ తయారుచేసిచ్చి, ఆయన ఆఫీసుకు దయచేయగానే ఇల్లు నాలుగు మూలలూ సవరిస్తాను. అటుపై చప్రాసీవాడి చేత దగ్గరుండి బల్లలు కుర్చీలు తుడిపించి 'ఫ్లవర్'వాసులో పూవులు సర్దిపెట్టడం మామూలు ఆ తరువాత చిట్టికి స్నానం చేయించి ఆవిడగారు ఎంచి ఎంచి ఇచ్చిన బట్టలు తొడిగి, జడవేసి, అభీష్ట అలంకారం పూర్తిచేసి ఆడుకోమని ఆవిడబొమ్మలగదిలోకి దానిని పంపి వంటచేయడం ఆరంభిస్తాను రొట్టెలతో సహా ఆపని పూర్తిచేసుకుని మావారికి కేరియరు నింపి ఆఫీసుకు పంపి మాచిట్టిపెట్టిన పేచీలన్నింటికీ సమాధానం చెప్పి దానికి అన్నం తినిపించేసరికి టంగున ఒంటిగంట కొట్టుతారు తరువాత నేను భోజనం చేసుకుని చక్కపెట్టుకు వచ్చేసరికి పేపరు వస్తుంది అది ఒకమారు తిరగేసి చిట్టిని పక్కలో పెట్టుకుని ఒక్కకునుకు తీసిలేచేవరకు మూడుగంటలూ కొట్టుతారు స్టౌ వెలిగించి ఏదో వక ఫలహారం టీ చేసేవరకూ మావారి

శ్రీమతి [illegible] రత్నమ్మ

జోడుచప్పుడు వినబడుతుంది. టీ ఫలహారాదులు ముగించుకుని ఆయన క్లబ్బుకు అటూ వెళ్లగానే దొడ్లో పూసినపూవులు చప్రాసీ తెచ్చిస్తే అవన్నీ దండలుకట్టి చిట్టికి కొన్ని పెట్టి మిగతావి నేను పెట్టుకుని చిట్టిని ఆలాగ బైటకుతీసుకెళ్లమని చెప్పి షికారుకు పంపుతాను. అప్పుడుఒక గంటసేపు తీరుబడిగావుంటుంది ఆ టైములో ఏదో ఒక కుట్టుపనివుంటుంది మావారి కర్చీఫులో, లేకపోతే షర్టులకుగుండీలు కుట్టడమే ఏదోవక పనిచేస్తుంటాను ఇంతలో పొద్దు మాటువాలుతుంది మళ్లీ రాత్రి వంటలో పడతాను. ఈ మాయ దేశంలో బియ్యం మంచివి దొరకవు అందునించి రెండుపూటలా తప్పని సరిగా రొట్టెలు చేయవలసినదే. పోనీ చప్రాసీలకు బోధపరచి చెప్పదామంటే మరాఠీగాని, ఉర్దూగాని నాకు రాదు. వాళ్లకు తెనుగు రాదు ఈ మరాఠీదేశానికి మావార్ని ట్రాన్సఫరుచేశారు నానా అవస్థగాను వున్నది సౌంజ్ఞలతో ఎన్నాళ్లు పనులు జరిపించుకోవడమో తెలియకుండావుంది.

ఇందునించి ఒకరింటికి వెళ్లితేనేగాని పొద్దుపోదన్న బాధ నాకు లేదు.

ఒకనాడు ఇదే విధంగా పనులన్నీ ముగించుకుని మావారిరాకకోసరం నిరీక్షిస్తూ వాకిట్లో వేసిన కుర్చీలో కూర్చున్నాను

ఆనాడు పౌర్ణమి అవడంచేత వెన్నెల పిండారబోసినట్లుంది. నాతలలో పెట్టుకున్న మల్లెపూలు వాసనలు వెదజిమ్ముతూ

న్నాయి ఆ పుచ్చపూవులా వున్న వెన్నెల్లో కూర్చుంటే మనసులో ఏవేవో తియ్యని ఆలోచనలు పుట్టుతూన్నాయి చిన్నతనంలో చేసిన కొంటెపనులు, చిలిపిచేష్టలు, అటుపైని పెండ్లయినక్రొత్తలో గడిపిన మధురాతిమధురమైన రాత్రులు అన్నీ మధురస్వప్నాలుమాదిరిగా, చిరుమబ్బుతెరలుగా మనసులో తిరుగుతూన్నాయి ఇంతలో చప్రాసీ వచ్చి "అమ్మాజీ! సాబ్ సినిమా గయ్ మకాన్‌మే బోలోబోలా," అని చెప్పాడు.

'సరే ఇంకేముంది ఈయనకు పని' అని కొంచెం విసుగ్గా లోపలికి లేచివెళ్లి చిట్టికి అన్నం తినిపించి "ఆడుకో అమ్మా" అని దానిముందు ఇన్ని బొమ్మలుపెట్టి చప్రాసీని చూస్తూండమని చెప్పాను, వాచీకేసి చూస్తే ఎనిమిదిగంట లయింది

'సరే ఆయన రావడానికి ఎంతలేదన్నా రెండుగంటలు పైముందికదా; ఎంతోమంది నాబోటివారు పత్రికలకు కథలు వ్రాస్తారు. నేనుమాత్రం ఎందుకు వ్రాయకూడదూ ఏదైనా చిన్న కథానిక వ్రాసి పంపుదాము' అని అనుకుని సాహిత్యసేవకు మొదలు పెట్టాను ముందుగా వర్జ్యం లేదుగదా అని కేలెండరు చూచివచ్చాను. రాహుకాలంగాని, వర్జ్యంగాని ఏమీలేదు. పావుతావు సైజున కాగితం ఫ్రరుమని చింపి మావారి కోటుజేబులో వున్న ఫౌంటను పెన్ను తీసుకువచ్చాను ముందుగా కథకు పేరుపెట్టడమా? లేక కథ వ్రాసినతరువాత కథ ననుసరించి పేరు పెట్టడమా? నిర్ధారణ కాలేదు 'సరే' మొదట కథ మొదలు పెట్టితే తర్వాత పేరుమాట చూడొచ్చని వ్రాయడానికి మొదలెట్టా. మావారు ఆ పెన్నుతో ఏలాగు వ్రాస్తారో కాని నేను వ్రాయబోయేసరికి అది నాకెదురుతిరిగింది అంతటితో దాన్ని యథాస్థానంలో పెట్టి కలం సిరాబుడ్డీ తెచ్చుకున్నా. తీరా సిరాబుడ్డీ మూత తీసి చూద్దునుగదా దానినిండా ఇసుక పోసి వుంది ఇది చిట్టిపనే అయివుంటుం దనుకుని అది పెట్టేసి పెన్సిలుకోసరం వెదికా. వెదగ్గా వెదగ్గా అది దొరికింది చూస్తే దానికి ముల్లులేదు. మా చిట్టి మధ్యాహ్నం ఆ పెన్సిలుతో అమ్మ, నాన్న బొమ్మలు వేసిందని జ్ఞాపకంవచ్చి షెల్ఫులోవున్న పాత బ్లేడుతో పెన్సిలు చెక్కుకుని నా కథ నిర్విఘ్నంగా పూర్తికావాలనీ పత్రికాసంపాదకులు నా కథానికను త్రిప్పేయకుండా తప్పక ప్రచురించాలనీ మనస్సులో విఘ్నేశ్వరుని ధ్యానించి నమస్కారం చేసి తూర్పుదిక్కుగా కూర్చుని కథ వ్రాయడం ప్రారంభించా. ముఖ్యంగా మూడు పంక్తులు వ్రాశానో లేదో ఇంతలో కొంపమునిగేటట్టు ఏడుస్తూ "అమ్మా బజ్జుందాము దావే" అంటూ పరుగెట్టుకొచ్చింది చిట్టి దానితో "నీవు వెళ్ళి పడుకోరాదూ?" అని, చప్రాసీతో "మీ రెప్పుడూ ఇంతే, నే నేదయినా పనిచేసుకుంటూంటే పిల్లను వదిలిపెట్టవద్దని లక్షసార్లు చెప్పాను. మీకు ఎన్నిసార్లు చెప్పినా ఇంతే" అని వచ్చీరాని ఉర్దూలో కసురుకున్నాను.

'మెక్యా కరూం అమ్మాజీ మై బోలేతో బేబీజీ నై సున్‌లీ' అన్నాడు తురక చప్రాసీ సరేలే నా మొహంలాగే వుంది నా కథ అని విసుక్కుని ఇంకేలాగూ చిట్టి వూరుకోదుగదా అని ఎత్తుకోబోయా!

(48-వ పేజీ చూడండి)

ఇంతకీ నేను కథ వ్రాయబోతే

(5-వ పేజీ తరువాయి)

చూద్దును గదా చెవికున్న లోలాకు కనబడ లేదు.

'అదేమే నీ చెవి లోలాక్కు ఏమైందే' అని చిట్టిని ఆతృతగా అడిగా. అది నవ్వుతూ చేతులు తిప్పుతూ 'ఎక్కడో పోయిందీ పోయిందీ' అని నవ్వుతూ డ్యాన్సుపోజులు పెట్టడం మొదలుపెట్టింది. ఇదే ఇంకొక టైములో అయితే దాన్ని ఎత్తుకుని ముద్దులాడేదాన్నే గాని అసలే చిరాకుగా వుందేమో దాన్నించి చాలా కోపం వచ్చింది చిట్టిమీద నాకు.

'నీ మొహంలాగే వుంది, కొత్తగా చేయించా చాలా మెరుగైనా మాయలేదు. సాయంకాలం అంతా గంతులు వేశావు. ఎక్కడ పడిపోయిందో ఏమో!' అని, ఇక దాన్నంటే ప్రయోజనం ఏమిటని చప్రాసీని పెట్రోమెక్సు తెమ్మని ఇల్లంతా వెదకటం ప్రారంభించా. నాతోపాటు వాడుకూడా వెదుకుతున్నాడు. పక్కలు దులిపించా. పెట్టెలు జరిపి చూపించా. తోటలో అంతా వెతికా. ఇల్లంతా గాలించా. ఎక్కడా కనబడలేదు. ఒకవేళ అన్నం పెట్టినప్పుడుగాని వంటింట్లో పడిపోయిందేమో చూదామని వెళ్లాను ఇంతలో మావారు సినిమానుంచి వచ్చినట్లున్నారు. 'ఏమిటీ గడబిడ?' అని జవాన్ని అడగడం, వాడు 'అమ్మాజీ కుఛ్ ఢూండ్ రహీ హై' అని జవాబు చెప్పడం వినిపించింది.

'ఏమిటి రాధా చాలా హడావుడిగా వున్నావు?'

'చిట్టి లోలాకు కనబడడం లేదు.' అన్నాను.

చప్రాసీని పిలిచి మావారు 'నువ్వు లోలాకు చూశావా?' అని అడిగారు.

వాడికి ఆమాట అర్థంకాలేదు కాబోలు వాడు వెంటనే 'జీసాబ్ మైశామ్‌కో లగాదియా' అని వాడు జబాబు చెప్పాడు.

'ఇంతసేపూ చెప్పవేమీ ఎక్కడ తగిలించావు' అని అడిగాము.

"దర్వాజీకో లగాదియా సాబ్.'

వాడి జబాబు వింటే నాకు కోపంపోయి నవ్వొచ్చింది. 'వాడికొంచెం ఇంగ్లీషు వచ్చునులా వుంది' అన్నాను నేను. వారు కొంచెం కోపంతో 'ఏంటిరా నీముఖం?' అని అడిగారు.

'ఖుప్పల్ సాబ్, మై ఆతేహీ పీఛ్ కా దర్వాజీకో లగాదియా!'

'అరినీ బండపడ 'లాక్' కాదురా లోలాక్కు. బేబీ చెవుకి పెట్టుకునేది.'

'బేబీకా కాన్ ఫూలే సాబ్ హమ్ మే దీకో మిల్ నా! ఝూడూ దనేకా బఖత్ మే మిల్!

'ఏది? ఎక్కడ పెట్టావు?'

'బేబీరోయ్‌తో బేబీ కా హాత్ మే దియావో సాబ్.'

'అరె నీదుంపతెగ బంగారువస్తువ పసిపిల్లకిచ్చుకుంటారా? అది ఎక్కడ పారేసిందో ఏమో! ఎక్కడ కనిపిస్తుందిపుడు? బంగారపు వస్తువని నీకు తెలియదూ?'

'కిస్ కో మాలుంసాబ్?'

'నీబొందబలే వాడివే దొరికావు. రాధా రేపు ప్రొద్దున్నే వెదుకుదాము. ఇప్పుడీ చీకట్లో ఏం కనబడుతుంది?'

మరునాడు ఇల్లంతా వెతికాము. ఎక్కడా కనబడలేదు. ఈ పనిలో వుండిపోవడం నుంచి నా పనులకు ఆలస్యమైపోయింది. మావారి 'నాస్తా'మాట చటుక్కున జ్ఞాపకానికి వచ్చింది తొరగా అయేది వుప్మావే కదా అని అది తయారుచేశాను. అది ఆయనకు ఇష్టం లేకపోవుటచే ముక్కుతూ మూలుగుతూ పణుగుడుతో 'నాస్తా' పూర్తి చేశారు. వారు ఆఫీసుకు వెళ్లిపోయాక ఇంకొకమారు వెతికి నిష్కారణంగా ఏభయి రూపాయల సొమ్ము పోయిందే అని అనుకుని మామూలు ప్రకారం చిట్టికి జడ వేదామని ఇవతలకొచ్చాను. అది ఎక్కడా కనబడలేదు. బొమ్మరింట్లో వుందేమో చూదామని అక్కడకొచ్చేసరికి చిట్టి తన సెల్యులాయిడ్ బొమ్మలతో ఆడుకుంటూంది. దాని ఆట ఎందుకు భంగం చేయడం? అని దూరంగా నిల్చుని చూస్తూన్నాను. ఒక తువాలు చీరలాగ కట్టుకుని పైటకొంగు ఎడంచేత్తో సర్దుకుంటూ కుడిచేత్తో ఒక చీపురుపుల్ల పట్టుకుని తన బొమ్మని ఈ విధంగా బెదరిస్తూ అడుగుతూంది.

'ఏం? తెప్పమంటే తెప్పవేం? నీకు బుద్ధిలేదు? ఎక్కల పాలేచుకున్నావు? నీ దెంద్లో లోంగ్కేదీ? కొత్తనా? నీ బాబా దానీ, నీ పని పత్తిత్తా; బొత్తిగా బయం దేకుండావుందే దొంగాతన్నాం!'

చూద్దునుగదా రాత్రినుంచి వెదుకుతూన్న లోలాక్కు దాని సెల్యులాయిడ్ బొమ్మ చెవికీ గుండుసూదికీ తగిలించి పెట్టి వుంది. దాని ముద్దుచేష్టలు చూస్తే నాకు సంతోషం పట్టలేదు. పకపక నవ్వేను. దానితో చిట్టి వెనక్కి తిరిగి చూచి సిగ్గుతో తలవొంచుకుంది. అమాంతంగా దాన్ని ఎత్తుకుని ముద్దులాడేను. 'ఎక్కడిదే నీకీ లోలాక్కు?' అని అడిగాను. 'మా పాపాయి బాబాయి మొన్న నే మదరాసెల్లి కొని తెత్తేరు. చూలు, అప్పితే ఎలా పాలేచుకుందో' అని ముద్దుమాటలలో కంప్లయింటు చేసింది.

'సరే లే అమ్మా మీ బాబా వచ్చాక చెప్పుదాంలే' అని చెప్పి అది చూడకుండా లోలాకు తీసి జాగ్రత్త చేశా. అప్పటినుండీ ఏ వస్తువ కనబడకపోయినా చిట్టి బొమ్మలగది వెదికేవాళ్లం – ఇంతకీ నేను కథ వ్రాయబోతే? ★

నోబుల్ ట్రస్ట్ కో., సామర్లకోట. (E. G Dt)

పోటీ నెం. 1/52 యొక్క ఆఫీసు ఆన్సరు

(1) Quiet (2) Nix (3) Have
(4) Pence (5) Few (6) Honey
(7) Dall (8) Clue (9) Nose
(10) Abase (11) House (12) Tide

పోటీ నెం. 10 యొక్క ఆఫీసు ఆన్సరు.

(1) నీటి. (2) బట్టలు. (3) ఇటిక. (4) మాటలు. (5) చుండేలుక. (6) ఆవులు. (7) చామ. (8) నక్క. (9) కన్ను.

పోటీ నెం. 11 యొక్క ఆఫీసు ఆన్సరు

78

21	18	17	22	మొదటివరుస
15	24	27	12	రెండవ వరుస
26	13	14	25	మూడవవరుస
16	23	20	19	నాల్గవ వరుస

గెలుపుల వివరములు కావలసినవారు రెండణాలు పంపవలెను. మా పజిలు కూపనులు కావలసినవారు వెంటనే వ్రాయండి.

చదవండి / తెలుగు మాస పత్రిక

జయభారతి

— ఎడిటర్ చక్రవర్తి...

హైదరాబాద - దక్షిణ

Edited, Printed&Published by S Sambhu Prasad at the Andhra Patrika Press, 7, Thambu Chetty St., Madras